

staar jeg fuldstændig ved. Men nu findes der her i Kommissionsbetænkningen i et Afsnit, som ikke er skrevet af mig, selv om jeg nok sad i det sidste Underudvalg til dets Formulering, følgende Sætning om Postvæsenets Kasse- og Regnskabsordning — med den højtærede Formands Tilfaldelse skal jeg oplæse de faa Linier: „Kassevæsenet og Regnskabsordningen, der i Virkeligheden er rent administrative Omraader, har man af praktiske Grunde maattet lade følge Revisionen, og det samme har været Tilfældet med en Del andre rent administrative Arbejder — — — Forsyning med visse Arter af Materiel og Tryksager, Kautionsvæsenet etc. Det synes Kommissionen selvindlysende, at det er en Svækkelse af den egentlige Driftsledelse, naar saa mange og betydningsfulde Angiggender unddrages dens Erfaringsomraade og Indflydelse“. Og senere bemærkes det, at „ingen er mere kompetent end Generaldirektoratet selv til at løse Tilsynsopgaven“, og „at der gennem Regnskabsrevisionen vindes megen værdifuld Erfaring angaaende Kvaliteten af de i Postvæsenet tjenstgørende Personer, „meget af denne Erfaring kommer under den nuværende Organisation ikke Generaldirektoratet saa umiddelbart til gode, som den burde, og i mange Tilfælde slet ikke“, og at det, det her drejer sig om, „er det forvaltningsmæssigt rigtige, at Generaldirektoratet selv fører Tilsyn med Postvæsenet“. Men sæt Generaltolddirektoratet i Stedet for Generalpostdirektoratet og Toldkammer i Stedet for Posthus, saa vil man have Ord for Ord, hvad der gælder om Toldrevisionens Forhold til Generaltolddirektoratet. Nu ved jeg meget vel, at den nuværende Generaltolddirektør ligesom hans umiddelbare Forgænger har haft og har et andet Omraade under Skattevæsenet til Bestyrelse, som vel sagtens kan gøre det vanskeligt at lade ham ogsaa overtage Toldvæsenets Revisions-, Kasse- og Regnskabsvæsen, endskønt hele Materialet findes til denne Overtagelse. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at den nuværende Generaltolddirektør — ligesom hans Forgænger — ikke er Direktør for det samlede Skattevæsen, han har kun denne Benævnelse, „saa længe han bestyrer det direkte Skattevæsen“. Det staar udtrykkeligt i den nuværende Generaldirektørs Udnævnelse. Altsaa det er ikke to Embeder, der er slaaede sammen til eet, men to Embeder, der beklædes af samme Person. Jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede Finansminister, at ifald dette saa stærkt reducerede Andet Revisionsdeparte-

ment' muligvis tænkes at skulle overtage en anden Del af Arbejdet under Finansministeriets Revision, at dette da ikke maa blive saaledes hæftet til Andet Revisionsdepartement, at det vil hindre den rationelle Ordning ved Embedsledighed, at Revisionen bliver lagt ind under Generaltolddirektoratet paa samme Maade, som Indenrigsministeren nu foreslaar, at Postrevisionen lægges ind under Generalpostdirektoratet.

Maa jeg ligeledes meget indtrængende slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), Kommissionens fortrinlige Formand, sagde til den højtærede Trafikminister vedrørende Ønskeligheden af, at der ikke mellem Generalpostdirektøren og Ministeren bliver lagt en Overdepartementschef, at der ikke bliver lagt noget Departement i Trafikministeriet, som har at forelægge Ministeren Postsager, hverken dem, der kommer for sig selv, eller dem, der kommer sammen med Jernbane- eller Telegraf-sager. Dersom Fællesafgørelser af Jernbane-, Post- og Telegraf-sager er ønskelige, kan Initiativet dertil udgaa enten fra en af Generaldirektørerne — de er alle som saadanne Departementschefer — eller fra Ministeren, men ikke fra hans Departementschef i Trafikministeriet. Der er ikke Plads hverken for et Departement eller for et Kontor imellem de 3 Generaldirektører og Ministeren. At en af disse Generaldirektører, nemlig Generaldirektøren for Telegrafvæsenet, desuden er Departementschef i Trafikministeriet, vedrører absolut ikke Forholdet mellem Generaldirektørerne og Ministeren. Forelæggelse for Ministeren af postale Sager, selv om disse Sager er fælles for flere Etater, maa foregaa ved Generaldirektøren, som er Departementschef.

Med Hensyn til Ophævelse af Kautionsforpligtelsen og Ophævelse af Panteretten i Kasseembedsmændenes Bo vil jeg blot sige, at jeg her ingen Betænkelighed har haft. Jeg skylder det Medlem af mit Parti, som sammen med mig har været Medlem af Kommissionen, at sige, at han var et af de to Medlemmer, som har haft Betænkelighed ved Ophævelsen af Kautionen. Jeg vil her bemærke, at det „Tal“, som jeg begyndte med at gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at der staar i Lovforslaget, forekommer her. Der staar i § 10, at i Forordningen af 8. Juli 1840 angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed skal §§ 1—13 ophæves. Nu er § 13 en ganske uskyldig Paragraf, der handler om Indsættelse af Kasseembedsmænd i deres Embede. Jeg er selv fuldstændig smertefrit i sin Tid blevet